

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğünce Yayınlanı

18 Nisan 2018
ÇARŞAMBA

Sayı : 30395

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

ATAMA KARARI

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2018/239

1- Açık bulunan Türk Patent ve Marka Kurumu Yönetim Kurulu Üyeliğine Cüneyd FIRAT'ın atanması, 5000 sayılı Kanununun 5 ve 23 üncü maddeleri gereğince uygun görülmüştür.

2- Bu Kararı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı yürütür.

17/04/2018

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Binali YILDIRIM
Başbakan

Faruk ÖZLÜ
Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

HÂKİMLER VE SAVCILAR KURULU KARARI

Hâkimler ve Savcılar Kurulu Başkanlığından:

HÂKİMLER VE SAVCILAR KURULU BİRİNCİ DAİRESİNİN KARARI

Karar Tarihi : 12/04/2018

Karar No : 607

Hâkimler ve Savcılar Kurulu Birinci Dairesinin ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren bir kısım suçlara bakmak üzere belirlediği ihtisas mahkemelerine ilaveten yeni ihtisas mahkemelerinin belirlenmesine yönelik ilgili mahallerden gelen talepler Hâkimler ve Savcılar Kurulu Birinci Dairesince görüşülerek;

Ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren bir kısım suçlarda ihtisaslaşmaya gidilmesine ilişkin Birinci Dairenin 12/02/2015 tarihli ve 224 sayılı kararı ile devamında alınan diğer ihtisas kararları dikkate alınarak, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun İkinci Kitap Dördüncü Kısımının Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 323, 324, 325 ve 332. maddeler hariç) ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılacak davalara ilgili ihtisas kararlarında belirtilen mahkemelerin bakmalarına karar verildiği, ancak bu mahkemelerin iş yoğunlukları, bu mahkemelerde görülen davaların nitelikleri ve kapsamı ile bu suçlara bakmak üzere ilave ihtisas mahkemelerinin belirlenmesi gerektiğine ilişkin ilgili mahallerin talepleri dikkate alınarak;

Kırıkkale 1. Ağır Ceza Mahkemesi ile kurulu olup faaliyete geçirilmesine karar verilen Ankara 29 ve Bursa 11. Ağır Ceza Mahkemelerinin mezkûr suçlar dolayısıyla açılacak davalara, önceki kararlarda belirlenen mahkemelere ilaveten ihtisas mahkemeleri olarak bakmalarının uygun olacağı değerlendirilmiştir.

Bu itibarla;

5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun'un 9. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun İkinci Kitap Dördüncü Kısımının Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 323, 324, 325 ve 332. maddeler hariç) ile 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılacak davalar bakımından, Ankara 29, Bursa 11 ve Kırıkkale 1. Ağır Ceza Mahkemelerinin daha önce belirlenmiş olan ihtisas mahkemelerine ilaveten ihtisas mahkemeleri olarak belirlenmesine karar verildi.

YÖNETMELİKLER

Başbakanlıktan:

BAŞBAKANLIK TEFTİŞ KURULU YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 - 15.06.1993 tarihli ve 21608 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Başbakanlık Teftiş Kurulu Yönetmeliğinin 6 ncı maddesinde yer alan “müfettiş yardımcılığı”, “müfettiş”, “Müsteşar veya Müsteşar Yardımcısı olarak” ibareleri; sırasıyla “denetim elemanı yardımcılığı”, “denetim elemanı”, “Genel Müdür ve üstü düzeylerde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 - Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 - Bu Yönetmelik hükümlerini Başbakan yürütür.

Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığından:**ADAYLARIN VE SINAV GÖREVLİLERİNİN SINAV BİNALARINA GİRİŞ KOŞULLARINA İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 26/9/2012 tarihli ve 28423 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Adayların ve Sınav Görevlilerinin Sınav Binalarına Giriş Koşullarına İlişkin Yönetmeliğin 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “beşinci” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve altıncı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan (ç), (d), (e), (f) ve (l) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ç) Görevlendirme belgesi: Sınavlarda sınav görevlilerinin kimlik bilgileri, sınav bilgilerini ve görevli oldukları sınav yerlerini gösteren, görevli işlemleri sisteminden (GİS) alınan sınav yeri görev belgesini,

d) Güvenlik görevlileri: ÖSYM ve İçişleri Bakanlığı arasında yapılan Protokol ile çalışma usul ve esasları belirlenen genel kolluk görevlileri ile bunların gözetiminde olmak üzere özel güvenlik görevlilerini ve kamu kurum ve kuruluşları güvenlik görevlilerini,

e) İl/İlçe Sınav Koordinasyon Kurulu: İlgili il Sınav Merkezinde ÖSYM tarafından belirlenen rektörün başkanlığında, sınav koordinatörü ve millî eğitim müdürü, ihtiyaç hâlinde il emniyet müdürü veya görevlendirdiği yardımcısı, sorumluluk bölgesi itibarıyla il jandarma komutanı veya görevlendirdiği temsilcisinin katılımıyla oluşturulan kurulu; ilgili ilçe sınav merkezinde kaymakamın başkanlığında, sınav koordinatörü ve ilçe millî eğitim müdürü, ihtiyaç hâlinde ilçe emniyet müdürü veya görevlendirdiği yardımcısı, sorumluluk bölgesi itibarıyla ilçe jandarma komutanı veya görevlendirdiği temsilcisinin katılımıyla oluşturulan kurulu,

f) Kimlik belgesi: Üzerinde adayın güncel fotoğrafı bulunan T.C. Kimlik Kartı, Nüfus Cüzdanı veya geçerlilik süresi dolmamış pasaport ile bu belgelerin dışında sınavın ve sınav yapılacak merkezin özelliğine göre gerektiğinde ÖSYM tarafından geçerli kimlik belgesi olarak kabul edilebilecek belgeleri,”

“l) Sınava giriş belgesi: Sınavlarda, adayın T.C. kimlik numarası/yabancı uyruklular için verilen kimlik numarası ve şifresini kullanarak aday işlemleri sisteminden (AİS) edindiği, üzerinde fotoğrafı, kimlik bilgileri, sınav bilgileri, sınava giriş yeri bilgileri olan giriş belgesini,”

“o) Biyometrik doğrulama: Aday ve görevlilerin fiziksel özelliklerini doğrulamak üzere geliştirilmiş bilgisayar kontrollü, otomatik sistemler kullanılarak yapılan kimlik tespitini,”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “saklama merkezlerinde” ibaresi “saklama/bekleme merkezlerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci ve altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve dördüncü fıkrasında yer alan “bir ve ikinci” ibaresi “birinci” olarak değiştirilmiştir.

“(1) Adaylar Başkanlıkça yapılan sınavlara; Kimlik Belgesi ve ÖSYM sisteminden alacakları fotoğraflı Sınava Giriş Belgesi ile girerler. Üzerinde adayın güncel bir fotoğrafı ve T.C. kimlik numarası bulunmayan nüfus cüzdanları ve geçerlik süresi bitmiş pasaportlar kabul edilmez. Biyometrik yöntemlerle de kimlik doğrulaması yapılabilir.”

“(6) Görevli olması sebebiyle sınav süresince sınav yapılan bina ve salonlara girmek isteyenler, sorulmaksızın kimlik ve görevlendirme belgelerini ibraz etmekle yükümlüdür. Sınav görevlilerinin kimlik doğrulaması biyometrik yöntemlerle de yapılabilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “saklama merkezlerinde” ibaresi “saklama/bekleme merkezlerinde” şeklinde ve “kolluk” ibaresi “güvenlik” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin ikinci fıkrasına “cep telefonu” ibaresinden sonra gelmek üzere “, kablolu” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin üçüncü ve yedinci fıkrasında yer alan “kolluk” ibareleri “güvenlik” şeklinde ve beşinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yanlışlıkla içeri girmiş olanlar, üst ve eşya araması yapılarak sınav binasına girişler sonlandırılmadan önce güvenlik görevlileri nezaretinde dışarı çıkarılır.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Sınav görevlileri, Kimlik ve Görevlendirme Belgelerini sınav günü yanlarında bulundurmak, binaya girişte görevlilere ibraz etmek, sınav görevli kartını da sınav süresince görünür bir şekilde yakalarında bulundurmak zorundadır.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c), (ç), (d), (f), (g) ve (ğ) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Adaylar sınav binalarına güvenlik görevlilerince elle ve/veya teknik cihazlarla aranılarak ve sınav görevlilerince Kimlik Belgesi ve Sınava Giriş Belgesi kontrol edilerek alınır.

ç) Adaylar, sınava girebilmek için Kimlik Belgesi ve sınava giriş belgesini yanlarında bulundurmak ve görevlilerce istendiğinde göstermek zorundadır. Kendisini tanıttıcı Kimlik Belgesi ve sınava giriş belgesi olmayan adaylar sınav binasına alınmaz ve sınava giremezler. Her ne sebeple olursa olsun sınava alınmış olsa bile Kimlik Belgesi ve sınava giriş belgesi yanında olmadığı tespit edilen adayların sınavı geçersiz sayılır.

d) Sınav binalarında adayların yanlarında sadece Sınava Giriş ve Kimlik Belgesi ve Başkanlık kararıyla sınav salonuna girmesine izin verilen alet/cihazlar bulunabilir. Adayların, yanlarında her türlü delici ve kesici alet, ateşli silah, çanta, cüzdan, cep telefonu, saat, anahtarlık, kablosuz iletişim sağlayan bluetooth ve benzeri cihazlar ile kulaklık, kolye, küpe, bilezik, yüzük (alyans hariç), broş ve diğer takılar, her türlü plastik, cam eşya ve metal içerikli eşyalar, her türlü elektronik/mekanik cihaz ve her türlü müsvedde kâğıt, defter, ders notu, kitap, sözlük, dergi, gazete ve benzeri yayımlar, cetvel, pergel, açıölçer ve benzeri araçlar ile sınav binalarına girmesine izin verilmez. Sınavın yapıldığı bina içerisinde sınav sırasında ya da sınavdan sonra bu tür cihazları taşıdığı tespit edilen adayın sınavı geçersiz sayılır. Sağlık kurulu raporu ile kanıtlanmış hastalığı olanların Başkanlığın iznine tabi ilaç ve gıdalar bu kapsamın dışındadır.”

f) Sınav görevlileri, sınava giren adayın sınava giriş belgesi ile salon tutanağında fotoğrafı bulunan aday olup olmadığını kontrol eder. Sınava girecek adayın yüzü, kimlik tespitini

sağlayacak biçimde açık olacaktır. Adayın, Sınava Giriş Belgesindeki ve Salon tutanağındaki fotoğrafına benzerliği konusunda bir kuşku oluşması halinde kimliği kuşkulu aday işlemi yapılmaz.

g) Sınav görevlisi, sınava giren adayın sınava giriş belgesi ile salon tutanağında fotoğrafı bulunan kişi olmadığı konusunda kesin bir yargıya varırsa; bina sınav sorumlusu ile bina-daki güvenlik görevlilerine durumu bildirir, olay sınavda kullanılan salon tutanağına işlenir, aday ve yerine giren kişinin kimlik ve adres bilgileri tespit edilerek haklarında iki nüsha tutanak tutulur ve adayın sınavı iptal edilir. Tutanağın bir nüshası ve kişi, güvenlik görevlilerine teslim edilir. Aday ve yerine giren kişi hakkında yasal işlem başlatılır. Tutanağın ikinci nüshası ise Başkanlığa gönderilir. Kişi sınav sorularını görmüş ise sınav bitene kadar sınav binasından çıkartılmaz.

ğ) Sınav sırasında sağlık kurulu raporu ile tuvalet ihtiyacını karşılamak zorunda olan adaylar hariç olmak üzere her ne sebeple olursa olsun adaylar tuvalet ve benzeri ihtiyaçları için kısa bir süre için de olsa sınav salonundan çıkamaz. Sınav salonundan çıkan aday kesinlikle bir daha sınav salonuna alınmaz. Sağlık nedeniyle sınav süresince tuvalet ihtiyacı olanlar, bu durumlarını belirtir geçerli sağlık kurulu raporunu ilgili sınava ait kılavuzda belirtilen sürede Başkanlığa bildirmek zorundadır. Bu durumda olan adaylar kendilerinin ayrı bir salonda sınava alınmalarını talep edebilirler. Durumunu bildirmeyen adayların sınav salonları görevliler tarafından değiştirilmez.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(1) Sınav başlamadan önce salon başkanı ve gözetmenlerce adayların Kimlik ve Sınava Giriş Belgeleri kontrol edilir. Sınava giriş belgeleri kontrol edilirken her adayın yüzüne iyice bakılarak adayı belgelerdeki fotoğraflar ve Kimlik Belgesindeki fotoğrafla karşılaştırmaları sınav güvenliği açısından zorunludur. Bu iki belge yanında bulunmayan aday sınav salonuna alınmaz.

(2) Sınav esnasında sınav düzenini bozan, sınav evrakını alan, yırtan, çalan veya tam teslim etmeyen adaylar, salon başkanı ve bina sınav sorumlusu tarafından tutanak düzenlenerek sınav salonundan çıkarılır ve sınavdan çıkma yasağı süresince bina sınav sorumlusu odasında bekletilir. Gerekli görülmesi halinde güvenlik görevlisinin nezaret etmesi sağlanır. Bu kişiler hakkında 6114 sayılı Kanun hükümleri uyarınca işlem yapılır.”

“(6) Sınav görevlilerinin, sınav binalarına giriş kurallarına aykırı davranışları nedeniyle aykırılığın niteliğine göre süreli veya süresiz görev tercihi yapmaları kısıtlanır ve görev puanı kesintisi yapılır.”

MADDE 11 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 12 – Bu Yönetmelik hükümlerini ÖSYM Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
26/9/2012	28423

Kafkas Üniversitesinden:

**KAFKAS ÜNİVERSİTESİ ÖNLİSANS VE LİSANS EĞİTİM-ÖĞRETİM VE
SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 28/8/2012 tarihli ve 28395 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kafkas Üniversitesi Önlisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 5 inci maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ayrıca herhangi bir sebeple kendi isteği ile kaydı silinen veya mezun olan ve ÖSYM tarafından tekrar üniversitelerin aynı bölümlerinin örgün veya ikinci öğretim programlarına yerleştirilen öğrenciler için birimlerince yapılacak intibak sonucunda müfredatlarında bulunan derslerin %85’inden muaf olanlar Senatonun belirlediği esaslar doğrultusunda istedikleri takdirde ilgili birimin yönetim kurulu kararı ile üstten ders alabilirler.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(8) Tüm sınavların sonuçları, sınavın yapıldığı tarihi izleyen en geç beş iş günü içerisinde ilgili öğretim elemanı tarafından ilan edilir.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kafkas Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin		
	Tarihi	Sayısı
	28/8/2012	28395
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin		
	Tarihi	Sayısı
1-	18/2/2013	28563
2-	11/4/2013	28615
3-	24/6/2014	29040
4-	24/7/2014	29070
5-	6/4/2015	29318
6-	21/1/2016	29600
7-	18/9/2017	30184

Marmara Üniversitesinden:**MARMARA ÜNİVERSİTESİ KUDÜS ÇALIŞMALARI UYGULAMA VE
ARAŞTIRMA MERKEZİ YÖNETMELİĞİ****BİRİNCİ BÖLÜM****Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar****Amaç ve kapsam**

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Marmara Üniversitesi Kudüs Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezinin amaçlarına, faaliyet alanlarına, yönetim organlarına, yönetim organlarının görevlerine ve çalışma şekline ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

(2) Bu Yönetmelik, Marmara Üniversitesi Kudüs Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezinin amaçlarına, faaliyet alanlarına, yönetim organlarına, bu organların görevlerine ve çalışma şekline ilişkin hükümleri kapsar.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinin (2) numaralı alt bendi ile 14 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Danışma Kurulu: Merkezin Danışma Kurulunu,
- b) Merkez: Marmara Üniversitesi Kudüs Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi,
- c) Müdür: Merkezin Müdürünü,
- ç) Rektör: Marmara Üniversitesi Rektörünü,
- d) Üniversite: Marmara Üniversitesini,
- e) Yönetim Kurulu: Merkezin Yönetim Kurulunu ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM**Merkezin Amaçları ve Faaliyet Alanları****Merkezin amaçları**

MADDE 4 – (1) Merkezin amaçları şunlardır:

- a) İslam Dünyası ve Ortadoğu tarihinin en önemli meselelerinden olan Kudüs sorununu sürekli gündemde tutmak,
- b) Kudüs tarihi, sosyal yapısı ve siyasi durumu hakkında ilmi ve kültürel çalışmalar yapmak,
- c) Dünya kamuoyu ve İslam âlemini Kudüs sorunu hususunda güncel bilgilerle sürekli olarak aydınlatmak ve farkındalık sağlamak,
- ç) Kudüs üzerine çalışan ilmi kurumlarla merkezin hedefleri doğrultusunda işbirliği yapmak,
- d) Kudüs sorunu ile alakalı bilimsel doğruları ortaya çıkarmaya ve yayımlamaya yönelik çalışmalar yapmak.

Merkezin faaliyet alanları

MADDE 5 – (1) Merkezin faaliyet alanları şunlardır:

- a) Kudüs hakkında ulusal ve uluslararası düzeyde seminer, çalıştay, panel, sempozyum, konferans ve benzeri etkinlikler düzenlemek,
- b) Kudüs sorunuyla alakalı rapor, analiz, bülten, dergi ve kitap yayımlamak,

- c) Kudüs çalışmaları alanında ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak, projeler geliştirmek ve yürütmek,
- ç) Kudüs şehriyle alakalı yüksek lisans ve doktora çalışmalarını teşvik ederek destek sağlamak,
- d) Kudüs çalışmaları ile ilgili yayınları temin edip, ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrencileri ve tüm ilgililer için bir dokümantasyon merkezi, ihtisas kitaplığı ve veri tabanı oluşturmak,
- e) Üniversite ile Filistin ve diğer Arap ülkelerinin üniversiteleri arasında eğitim ve araştırma alanlarında işbirliğini geliştirmek.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Merkezin Yönetim Organları ve Görevleri

Merkezin yönetim organları

MADDE 6 – (1) Merkezin yönetim organları şunlardır:

- Müdür,
- Yönetim Kurulu,
- Danışma Kurulu.

Müdür

MADDE 7 – (1) Müdür, Üniversitenin öğretim üyeleri arasından Rektör tarafından iki yıl süre için görevlendirilir. Süresi biten Müdür tekrar görevlendirilebilir. Müdür, Merkezin çalışmalarının düzenli olarak yürütülmesi ve geliştirilmesinden Rektöre karşı sorumludur.

(2) Müdürün önerisi üzerine, Üniversite öğretim elemanları arasından iki kişi müdür yardımcısı olarak Rektör tarafından iki yıl süre ile görevlendirilir. Müdür yardımcıları, Müdürün kendilerine vereceği görevleri yapar. Müdürün görev süresi sona erdiğinde Müdür yardımcılarının da görevi kendiliğinden sona erer. Müdür, görevi başında bulunmadığı zaman yardımcılarının birisini vekil bırakır. Göreve vekâlet altı aydan fazla sürerse yeni bir Müdür görevlendirilir.

Müdürün görevleri

MADDE 8 – (1) Müdürün görevleri şunlardır:

- Merkezi temsil etmek,
- Merkezin çalışmalarının düzenli olarak yürütülmesi ve geliştirilmesini sağlamak,
- Yönetim Kurulunu toplantıya çağırarak, bu toplantıların gündemini hazırlamak ve toplantılara başkanlık etmek, Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak,
- ç) Merkezin yıllık faaliyet raporunu ve bir sonraki yıla ait yıllık çalışma programını hazırlamak ve onaylanmış şekli ile Rektörlüğe sunmak,
- d) Danışma Kurulunu olağan ve olağanüstü toplantıya çağırarak.

Yönetim Kurulu

MADDE 9 – (1) Yönetim Kurulu, Müdür ile Üniversiteden altı öğretim üyesi veya öğretim görevlisiyle birlikte toplam yedi üyeden oluşur. Yönetim Kurulu üyeleri Rektör tarafından iki yıl süre ile görevlendirilir. Süresi biten üyeler yeniden görevlendirilebilir.

(2) Yönetim Kurulu düzenli olarak en az iki ayda bir defa toplanır. Yönetim Kurulu salt çoğunlukla toplanır ve kararlar salt çoğunlukla alınır.

Yönetim Kurulunun görevleri

MADDE 10 – (1) Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

- Merkezin amaçları, faaliyet alanları ve yönetimi ile ilgili konularda kararlar almak,
- Merkezin yıllık faaliyet raporunu ve yıllık çalışma programını görüşerek karara bağlamak,

- c) Araştırma, yayın, öğretim ve diğer çalışma alanlarına ilişkin konularda kararlar almak,
- ç) Merkezin bünyesinde kurulacak olan bilimsel çalışma gruplarını ve komisyonları belirlemek,
- d) Merkezin uzun vadeli bilimsel ve idari plan ve programını hazırlamak ve Rektörlüğe sunmak.

Danışma Kurulu

MADDE 11 – (1) Danışma Kurulu, Merkezin faaliyet alanlarında çalışmalar yürüten veya çalışma alanlarının Merkez faaliyetlerine katkısı olacak Üniversite öğretim elemanları ile istekleri halinde diğer kamu veya özel kurum ve kuruluş temsilcileri, kişiler ve yurt dışından uzmanlar arasından belirlenen en fazla on iki üyeden oluşur.

(2) Danışma Kurulu üyeleri, Müdürün önerisi üzerine Rektör tarafından iki yıllığına görevlendirilir. Süresi biten üyeler yeniden görevlendirilebilir. Herhangi bir nedenle görevinden ayrılan üyenin yerine kalan süreyi tamamlamak üzere aynı yöntemle yeni bir üye görevlendirilir.

(3) Danışma Kurulu, Müdürün başkanlığında çoğunluk koşulu aranmadan yılda bir kez olağan olarak toplanır. Müdür gerekli gördüğü takdirde Danışma Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırabilir.

Danışma Kurulunun görevleri

MADDE 12 – (1) Danışma Kurulu istişari bir organ olup görevleri şunlardır:

- a) Merkezin uzun vadeli bilimsel faaliyet planlarını değerlendirerek, Yönetim Kuruluna önerilerde bulunmak,
- b) Merkeze çalışmalarında bilimsel ve idari açıdan bilgi, deneyim ve önerilerde bulunmak,
- c) Merkez ile ilgili kuruluş ve sektörler arasında iletişim kurulmasını sağlamak,
- ç) Müdür ve Yönetim Kurulu tarafından Danışma Kurulu gündemine getirilen diğer konularda önerilerde bulunmak.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Merkez birimleri

MADDE 13 – (1) Merkez çalışmalarına katkıda bulunmak üzere Yönetim Kurulu kararıyla çeşitli birimler oluşturulabilir. Bu birimlerin kurulması ve çalışanların görev, yetki ve sorumlulukları Yönetim Kurulunca belirlenir.

Personel ihtiyacı

MADDE 14 – (1) Merkezin akademik, teknik ve idari personel ihtiyacı, 2547 sayılı Kanununun 13 üncü maddesi uyarınca, Müdürün önerisi üzerine Rektör tarafından görevlendirilecek personel tarafından karşılanır.

Harcama yetkilisi

MADDE 15 – (1) Bütçe harcamalarında Merkezin harcama yetkilisi Rektördür. Rektör bu yetkisini kısmen veya tamamen Müdüre devredebilir.

Hüküm bulunmayan haller

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde, ilgili diğer mevzuat hükümleri ile Senato ve Yönetim Kurulu kararları uygulanır.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Marmara Üniversitesi Rektörü yürütür.

TEBLİĞLER

Başbakanlık (Hazine Müsteşarlığı)'tan:

KIYMETLİ MADEN VE TAŞ ANALİZİNDE YETKİ VERİLECEK AYAR EVLERİNİN STANDARTLARI, SEÇİMİ VE DENETİM ESASLARININ BELİRLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı; kıymetli maden ve taş analizinde yetki verilecek özel ayar evlerine ilişkin standartları ve denetim esaslarını belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ; kıymetli maden ve taşlara ayar raporu düzenleyecek özel ayar evlerinin yetkilendirilmesi, kuruluş, şube açma, faaliyet, yükümlülük ve yapacakları işlemlere dair usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ; 8/6/1984 tarihli ve 234 sayılı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci ve 8 inci maddeleri ile 7/8/1989 tarihli ve 89/14391 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karar hükümlerine dayanır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Tebliğin uygulanmasında;

a) Ayar evi: Genel Müdürlük tarafından işlenmiş veya işlenmemiş kıymetli maden ve taşları analiz etmeye, nitelikleri ile ayarını belirlemeye ve ayar raporu düzenlemeye yetkilendirilmiş gerçek ya da tüzel kişiyi,

b) Ayar evi yetki belgesi: Bu maddede tanımlanan işlemlerin yapılabilmesi için Genel Müdürlükçe verilen yetkiyi gösteren belgeyi,

c) Ayar raporu: Yetki verilmiş ayar evleri tarafından işlenmiş veya işlenmemiş kıymetli maden ve taşların analiz sonucuna göre düzenlenen ve kıymetli maden ya da taşın ayarını gösteren raporu,

ç) Genel Müdürlük: Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünü,

d) Heyet: Genel Müdürlük tarafından ayar evlerinin incelenmesi için görevlendirilecek heyeti,

e) İşlenmiş kıymetli maden: Gerek bir işçilik uygulanarak, ziynet veya süs eşyası haline dönüştürülmüş, gerek içine ilave madde katılarak veya katılmaksızın alım satım yapılan altın, gümüş, paladyum ve platini,

f) İşlenmemiş kıymetli maden: İşlenmemiş barlar veya külçeler halindeki altın, platin ve paladyum ile külçe, bar veya granül halindeki gümüşü,

g) Kıymetli taşlar: Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Kararda tanımlanan kıymetli taşları, (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebercet ve inci)

- ğ) Kıymetli taş eksperleri: Üniversitelerin gemoloji bölümlerinden mezun ya da Uluslararası Elmas Konseyi (IDC) standartlarında kıymetli taş uzmanlık eğitimi almış kişiyi,
- h) Laborant: Kimya meslek liseleri, laborant meslek liseleri veya laborantlık mesleği için gerekli olan eğitimi veren diğer iki yıllık yüksekokul mezunu kişiyi,
- ı) Teknik personel: Kıymetli maden ayar evlerinde laborant, kıymetli taş ayar evlerinde taş eksperini,
- i) Teknik sorumlu: Malzeme mühendisi, metalürji mühendisi, kimya mühendisi, mücevherat mühendisi, kimyager veya kıymetli taş eksperine unvanına sahip kişiyi, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Faaliyet Konusu

Faaliyet konusu

MADDE 5 – (1) Genel Müdürlük tarafından yetkilendirilmiş ayar evlerinin faaliyet konusu, 20/2/1930 tarihli ve 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde, kıymetli madenler ve taşlar ile bunlardan mamul eşyaların içerdiği kıymetli maden ve taşların analizini yaparak ayarını belirlemek ve yapılan analiz sonuçlarını içeren ayar raporunu düzenlemektir.

Ayar evi yetki belgesi

MADDE 6 – (1) Ayar evi faaliyetinde bulunulabilmesi için Genel Müdürlükten ayar evi yetki belgesi alınması şarttır.

(2) Ayar evi yetki belgesi başvurusu, talep yazı ile birlikte ilgili ticaret sicili müdürlüğü tarafından düzenlenen ticaret sicili tasdiknamesi, meslek odası kaydı, vergi kaydı, teknik personele ait SGK kaydı ve mezuniyet bilgileri ile temsil ve ilzama yetkili kişi ya da kişilerin adli sicil kaydına ilişkin yazılı beyanların sunulması suretiyle Genel Müdürlüğe yapılır.

(3) Başvuru belgeleri üzerinden ön inceleme yapılır. Ayar evinin yeterlik kriterlerini taşıyıp taşımadığı hususları görevlendirilen heyet tarafından yerinde incelenir. Kıymetli maden analizi gerçekleştirmek üzere ayar evi yetki belgesi alma talebinde bulunan ayar evlerinin Genel Müdürlük tarafından ayarı bilinen kıymetli maden numuneleri kullandırılarak yaptırılan analizde başarılı olup olmadığı değerlendirilir.

(4) Heyet, değerlendirmesini tamamladıktan sonra raporunu Genel Müdürlük Makamına sunar. Genel Müdürlük Makamının onayını takiben ayar evi yetki belgesi düzenlenir.

(5) Yapılan incelemede yeterlik kıstaslarını karşılayamayan veya yaptığı örnek analizde başarısız olanların talepleri reddedilir. Ayar evi yetki belgesi talebi ret edilenler 3 ay geçmedikçe yeniden müracaatta bulunamazlar.

(6) Ayar evleri kıymetli maden ve taşlar için birlikte ya da ayrı ayrı yetkilendirilebilir.

(7) Yetki verilen ayar evi Gümrükler Genel Müdürlüğüne bildirilir. Ayrıca, Genel Müdürlüğün internet sitesinde; yetki verilen ayar evi listesi, yetki durumuna göre yayımlanır.

Ayar evi yetki belgesinin geçerlilik süresi ve vize işlemleri

MADDE 7 – (1) Genel Müdürlük tarafından verilen ayar evi yetki belgesi iki yıl süre ile geçerlidir. Bu süre sonunda talep edilmesi ve yeterlik kıstaslarını taşıdığı tespit edilmesi kaydıyla ayar evi yetki belgesi vize edilir.

(2) Ayar evi yetki belgesi bulunmayanlar, vize edilmeyen veya iptal edilenler ayar evi faaliyetinde bulunamazlar.

(3) Şube açma, ayar evi devri ve unvan değişikliği talepleri izne tabidir. Şube açma, ayar evi devri ve unvan değişikliğine ilişkin talepler, ayar evi yetki belgesi başvurusu gibi değerlendirilerek Genel Müdürlük tarafından sonuçlandırılır.

(4) Ayar evindeki teknik personel değişikliği ve tesis yeri değişikliği gibi hususlar 15 iş günü içerisinde Genel Müdürlüğe bildirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ayar Evi Yeterlik Kıstasları

Ayar evi yeterlik kıstasları

MADDE 8 – (1) Genel Müdürlükçe yetki verilecek ayar evleri; tesis yeri ve alanı, tesis bölümleri, laboratuvar ve teknik personel ile güvenlik gibi fiziki ve teknik yeterlik kıstaslarını sağlar.

Fiziki yeterlik

MADDE 9 – (1) Tesis yeri ve alanı, aynı zemin üzerinde bölümlendirilebilecek ve tesis bölümlerine yetecek büyüklükte kapalı alana sahip olmalıdır.

(2) Tesis bölümleri, bu maddede belirtilen asgari donanımı barındıracak yeterli alana sahip bir laboratuvar, müşteri ilişkilerinin yürütüleceği, telefon, faks ve bilgisayar gibi iletişim araçlarının yer aldığı, mal giriş ve çıkışının bilgisayar ortamında yapıldığı ve izlendiği irtibat ofisi ile kıymetli maden ve taşların muhafaza edildiği, yanmaz kasanın bulunduğu bölümden oluşur.

(3) Ayar evi; gerekli her türlü fiziki ve kaydi güvenlik önlemlerini alır. Bu güvenlik önlemleri; personel, kamera kayıt sistemi, müşterek muhafaza gibi zorunlu güvenlik unsurları ile desteklenmelidir.

Teknik yeterlik

MADDE 10 – (1) Kıymetli maden ayar evi laboratuvarı aşağıda belirtilen asgari donanımı sağlamalıdır:

- a) Çeker ocak,
- b) Kupelasyon fırını,
- c) Mücevheratçı haddesi,
- ç) Hassas terazi (minimum 4 haneli 1/10.000),
- d) Sabit sütunlu matkap,
- e) Kaynatma sistemi (Platin - cam esaslı),
- f) Magnezyum oksit potalar,
- g) Bomometre (Asit yoğunluk ölçer),
- ğ) Kuyumcu avadanlığı (çekiç, örs, maşa, temizleme fırçası vb.).

(2) Kıymetli taş ayar evi laboratuvarı aşağıda belirtilen asgari donanımı sağlamalıdır:

- a) Gemoloji mikroskobu,
- b) Masa aydınlatması (6500 °K gün ışığı),
- c) Hassas terazi (minimum 4 haneli 1/10.000),
- ç) Optik kusurları düzeltilmiş triplet mercekli lup,
- d) Hassas kumpas,
- e) FT-IR spektrometri (drift ve yüzey yansıtmalı),
- f) Kesim tespit cihazı,

- g) Otomatik taş sayma makinesi,
- ğ) Renk, floresan, berraklık taş referans serileri,
- h) Refraktometre,
- ı) Yoğunluk ölçme sistemi,
- i) Dikroskop,
- j) Poloriskop,
- k) Isıl elektronik test cihazı.

(3) Ayar evleri bir teknik sorumlu ve yeteri sayıda teknik personel bulundurmak zorundadır. Kıymetli maden ayar evi laboratuvarı, bir teknik sorumlu ile laborantdan oluşur. Kıymetli taş laboratuvarında taş analizinin yapılabilmesi için en az iki eksperin bulunması zorunludur. Ayrıca her ayar evinde en az lise mezunu bir idari personel bulunur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Uygulama Yöntemi ve Ayar Standardı

Uygulama yöntemi

MADDE 11 – (1) Altın ayar tespitinde TS EN ISO 11426 standardına göre kupelasyon yöntemi, gümüş ayar tespitinde TS ISO 13756 standardına göre volumetrik titrasyon yöntemi, platin ayar tespitinde TS EN ISO 11210 standardına göre çöktürme (gravimetrik) yöntemi ve paladyum ayar tespitinde TS EN ISO 11490 standardına göre çöktürme (gravimetrik) yöntemi kullanılır. BS EN ISO 3497:2001 standardına göre X-Ray spektrometrik metot yöntemi sadece sınırlı sayıda ya da özel olarak üretilen kıymetli madenden mamul ziynet eşyalarının analizinde kullanılabilir.

(2) Kıymetli maden ve bunlardan mamul eşyalardan; tarafların şahitliğinde örnekleme sistemi ile eşyanın cins ve niteliğine göre en az iki numune alınır ve ikinci numune; şahit numune olarak mühürlü torba içinde muhafaza edilir. Benzer özelliklerine göre gruplandırılabilen kıymetli taşlar için TS ISO 2859-1 veya TS ISO 2859-10 standardına göre numune alınır.

(3) Alınan numuneler bu Tebliğde belirtilen yöntemlerle analiz edilir.

(4) Kıymetli maden ve taşların analizi sonucu ayar raporu düzenlenir.

(5) Ayar raporunda kıymetli madenin cinsi ve ayarı, kıymetli taşlar için ise taşın türü, boy ve elek aralığı (karat veya ağırlık, yaklaşık adet, berraklık, renk ve/veya renk doyumluğu, kesim niteliği), doğal/sentetik ve iyileştirme işlemi olup olmadığı, varsa notlar/yorumlar bulunur.

(6) Ayar evleri tarafından alınan numunelerin yapılan analizleri neticesinde, numunelerin ayarlarına ilişkin rapora itiraz edilmesi halinde, söz konusu numuneler bir başka ayar evinde analize tabi tutulur. Burada yapılan analiz sonucunda da numunenin ayarına ilişkin itiraz veya ihtilaf olması halinde ise nihai analiz ve ayar belirleme işlemi Genel Müdürlükçe yapılır veya yaptırılır. Genel Müdürlükçe tespit edilen ayar nihai olup bu rapora itiraz edilemez.

(7) Numune alındıktan sonra ilgisine teslim edilmemiş, muhafaza altına alınmış kıymetli maden ya da taş ile bunlardan mamul eşya, ayar raporu, varsa korne talep sahibine verilir.

(8) Kıymetli maden, taş veya bunlardan mamul eşyaların ayar evine gelişi, numune alınması, ilgisine geri verilmesi süreçlerinin tamamının; müşterek muhafaza ile gerçekleştirilmesi ve söz konusu eşyaların sigorta ettirilmesi esastır. Aksi durumda doğacak sorumluluk ilgili ayar evine aittir.

Kıymetli maden ayar standartları ve tolerans

MADDE 12 – (1) Kıymetli madenler, kıymetli maden alaşımları ve bunlardan imal edilen ziynet eşyalarının ayar analizinde, dikkate alınacak kıymetli maden saflık değeri; milyem cinsinden hesaplanır. Değerler binde olarak gösterilir ve eksi toleransa izin verilmez.

(2) Altın alaşımları için saflık standardı ve kısa gösterimi aşağıdaki gibidir. Burada ayar ve karşılık gelen milyem değerleri esas olup, ara değerler için; ayara veya milyeme karşılık gelen değer hesaplanarak bulunur. Ayara karşılık gelen milyem değeri; tam sayı olmadığı durumda virgülden sonraki değer üst tam sayıya yuvarlanarak kullanılır.

<u>Saflık Standardı (%o en az)</u>	<u>Kısa Gösterilişi; Ayar (Karat)</u>
333	A (K) 8
375	A (K) 9
416	A (K) 10
583	A (K) 14
750	A (K) 18
875	A (K) 21
916	A (K) 22

(3) Altın ziynet eşyasının kaynak madeni ihtiva etmesi durumunda en çok ± 2 milyemlik (2/1000) bir toleransa izin verilir. 24 ayar dışındakiler için eksi toleransa müsaade edilmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM**Kıymetli Maden ve Taş Ayar Raporu İzleme Sistemi****Sistemin kurulması**

MADDE 13 – (1) İlgili birimler ve özel ayar evleri arasında bilgi girişini ve takibini sağlayacak şekilde Genel Müdürlük tarafından Kıymetli Maden ve Taş Ayar Raporu İzleme Sistemi kurulur.

(2) Genel Müdürlük, özel ayar evlerine yeterli miktarda kullanıcı için sisteme erişim yetkisi verir.

(3) Sistemin kullanımı ve işletimine ilişkin usul ve esaslar Genel Müdürlükçe belirlenir.

Kod numarası verilmesi

MADDE 14 – (1) Özel ayar evlerine; düzenleyecekleri ayar raporlarında kullanmak üzere, her özel ayar evi için farklı olmak kaydıyla bir kod numarası ile sisteme girebilmeleri için kullanıcı adı ve şifresi verilir.

(2) Özel ayar evleri düzenlenen her bir ayar raporunu sisteme kaydeder.

(3) Sisteme kaydedilen ayar raporlarından özel ayar evleri sorumludur.

Ayar raporunun sistem üzerinden doğrulanması

MADDE 15 – (1) İlgili birimler, özel ayar evleri tarafından düzenlenen ayar raporlarını raporda belirtilen ayar evi kodu ve ayar raporu numarasını kullanarak sistem üzerinden kontrol edebilir.

ALTINCI BÖLÜM**Ayar Evlerinin Denetimi ve Yaptırım Usulleri****Denetim**

MADDE 16 – (1) Ayar evlerinin yeterlik kıstaslarını taşımaya devam edip etmediği hususu; Genel Müdürlükçe her zaman denetlenebilir. Bu denetimlerde Darphane laboratuvarında analiz edilen ve raporlanan en az bir örnek, test ettirilerek karşılaştırılır. Denetimlerde Darphane laboratuvarı ölçüleri ve standartları esas alınır.

(2) Ayar evlerinin yeterli kıstaslarına ilişkin bu denetimler her vize döneminde en az bir kez yapılır.

(3) Denetim sonuçları bir denetim raporunda belirtilir.

(4) Ayar evlerinin çalışmaları ve ayar raporları, talep edilmesi veya ihtiyaç duyulması halinde Genel Müdürlük tarafından denetlenir.

Yetki belgesinin iptal edilmesi

MADDE 17 – (1) Bu Tebliğde belirtilen yükümlülükleri yerine getirmediği tespit edilen ayar evi uyarılır ve söz konusu eksikliği gidermesi için ayar evine 30 iş günü süre tanınır. Bu süre içerisinde yükümlülüğünü yerine getirmeyen ya da aynı vize dönemi içerisinde dört kez bu Tebliğde belirtilen yükümlülükleri uymadığı saptanan ayar evlerinin faaliyet izni başka bir uyarıya gerek olmaksızın iptal edilir.

(2) Gerçeğe aykırı rapor düzenlediği tespit edilen ayar evlerinin yetki belgesi iptal edilir ve ilgililer hakkında Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunulur.

(3) Ayar evi yetki belgesi iptal edilen ayar evleri Genel Müdürlük internet sitesinde yayımlanır ve ilgili birimlere bildirilir.

Bilgi ve belge isteme

MADDE 18 – (1) Genel Müdürlük; bu Tebliğde öngörülen haller dışında kalan özel durumları inceleyip sonuçlandırmaya ve ayar evlerinden gerekli gördüğü her türlü bilgi ve belgeyi istemeye ve örneğini almaya yetkilidir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan tebliğ

MADDE 19 – (1) 20/6/2007 tarihli ve 26558 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kıymetli Maden ve Taş Analizinde Yetki Verilecek Ayar Evlerinin Standartları, Seçimi ve Denetim Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Tebliğ yürürlükten kaldırılmıştır.

Standartlara uygunluk

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin yürürlüğe girmesini müteakip en geç bir yıl içinde daha önce yetki belgesi verilmiş bulunan ayar evleri, yeni standartlara kendilerini uyumlu hale getirmekle yükümlüdür. Bu süre içinde gerekli düzenlemeleri yapmayan ayar evlerinin yetki belgeleri süre sonunda geçersiz hale gelir.

Sistem kurulumu

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Kıymetli Maden ve Taş Ayar Raporu İzleme Sistemi, ilgili birimler ve özel ayar evleri arasında bilgi girişini ve takibini sağlayacak şekilde bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde Genel Müdürlük tarafından oluşturulur.

Yürürlük

MADDE 20 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 21 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

Sermaye Piyasası Kurulundan:**ÖNEMLİ NİTELİKTEKİ İŞLEMLERE İLİŞKİN ORTAK ESASLAR VE AYRILMA HAKKI TEBLİĞİ (II-23.1)'NDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ (II-23.1.b)**

MADDE 1 – 24/12/2013 tarihli ve 28861 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Önemli Nitelikteki İşlemlere İlişkin Ortak Esaslar ve Ayrılma Hakkı Tebliği (II-23.1)’nin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“1) Banka: 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda tanımlanan bankaları,”

MADDE 2 – Aynı Tebliğin 12 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş, aynı maddeye aşağıdaki ikinci fıkra eklenmiş ve diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiş, teselsül ettirilen üçüncü fıkra aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“j) Ortaklığın mali yapısının güçlendirilmesini teminen, elde edilecek fonun en az %90’ının fonun elde edilme tarihinden itibaren bir ay içinde her türlü muvazaadan arı bir şekilde nakdi banka kredilerinin ve/veya ihraç edilen borçlanma araçlarından kaynaklanan borçlarının ödenmesine yönelik olarak kullanılması kaydıyla, ilişkili taraflara olmayan mal varlığı devri işlemleri.”

“(2) Bu maddenin birinci fıkrasının (j) bendinin uygulanmasında elde edilecek fonun nakdi banka kredilerinin ve/veya borçlanma araçlarından kaynaklanan borçların tamamının ödenmesinde kullanılması durumunda ayrıca oran aranmaz.”

“(3) Ayrılma hakkının doğmadığı hallerde; diğer ilgili düzenlemeler uyarınca genel kurul yapılma zorunluluğu bulunduğu haller hariç olmak üzere, yönetim kurulu kararı alınması yeterli olup, ayrıca genel kurul toplantısı yapılması gerekmez. Diğer ilgili düzenlemeler uyarınca genel kurul yapılma zorunluluğu olan hallerde ise toplantı gündemine ayrılma hakkı doğmadığına ilişkin yönetim kurulu beyanı eklenir. Ayrıca her durumda, bu madde kapsamında değerlendirilen işlemlere ilişkin olarak gerekçeli yönetim kurulu kararı, ilgili bilgi ve belgelerle birlikte ve ek olarak bu maddenin birinci fıkrasının (j) bendi kapsamında mal varlığı devri işleminin gerekçesi ve elde edilecek fon ile nakdi banka kredilerinin ve/veya borçlanma araçlarından kaynaklanan borçların bir ay içinde kapatılacağına ilişkin yönetim kurulu kararı, ödeme tutarları ve ödemelerin gerçekleştiğine dair bilgiler Kurulun özel durumlara ilişkin düzenlemeleri uyarınca kamuya açıklanır.”

MADDE 3 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Sermaye Piyasası Kurulu yürütür.

KURUL KARARIKamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan:**KURUL KARARI**

Karar No: 75935942-050.01.04 – [01/ 14]

Karar Tarihi: 12/4/2018

Kararın Konusu: Hizmet Bedellerinin Belirlenmesi

660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 19 uncu maddesi ve 26/12/2012 tarihli ve 28509 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bağımsız Denetim Yönetmeliğinin 48 inci maddesine istinaden, bağımsız denetçi kimliği, bağımsız denetçi belgesi, bağımsız denetim kuruluşu belgesi, bağımsız denetçi mührü ve bağımsız denetçilik sınavı (her bir alan için) için uygulanacak ücretlerin, 14/12/2016 tarihli ve 29918 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan şekliyle yeni bir belirleme yapıncaya kadar aynen uygulanmasına karar verilmiştir.

YARGI BÖLÜMÜ

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

İLYAS YILMAZ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2015/1927
Karar Tarihi : 22/3/2018

Başkan : Engin YILDIRIM
Üyeler : Recep KÖMÜRÇÜ
Celal Mümtaz AKINCI
Muammer TOPAL
Recai AKYEL
Raportör : Özgür DUMAN
Başvurucu : İlyas YILMAZ
Vekili : Av. Rıza ÖZTEKİN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, satış vaadi sözleşmesine konu taşınmazın vergi borcu yüzünden satılması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 2/2/2015 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

A. Satış Vaadi Sözleşmesi Süreci

9. M.Y. Eskişehir'in Odunpazarı ilçesi Yıldıztepe Mahallesi'nde bulunan 1.072 metrekare yüz ölçümündeki arsa vasıflı 2959 ada 3 parsel sayılı taşınmazın tapuda

608/2400 payının malikidir. M.Y.nin de aralarında bulunduğu arsa sahipleri ile S.S.T. Yapı Kooperatifi (Kooperatif) arasında 21/5/1997 tarihinde arsa payı karşılığında inşaat ve satış vaadi sözleşmesi düzenlenmiştir. Sözleşmeye göre yapılacak binada A Blok 4. Kat 18 numaralı bağımsız bölüm M.Y. ye ait olacaktır.

10. M.Y. ve başvurucu arasında 18 numaralı bağımsız bölüm ile ilgili olarak 26/5/1998 tarihinde Eskişehir 5. Noterliğinde satış vaadi sözleşmesi düzenlenmiş ancak tapuda ferağ verilmemiştir. Sözleşme bedeli 2.700.000.000 TL (eski TL) olarak belirlenmiştir. Anılan taşınmazın tapu kaydına 6/4/1999 tarihinde M.Y.nin payı yönünden başvurucu lehine satış vaadi sözleşmesinin mevcut olduğu şerh edilmiştir.

B. Tapu İptali ve Tescil Davası Süreci

11. Başvurucu, ferağ verilmemesi üzerine 12/11/2001 tarihinde M.Y. ve Kooperatif aleyhine Eskişehir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde tapu iptali ve tescil ile tespit davası açmıştır. Başvurucu, tapu iptali ve tescile karar verilmediği takdirde taşınmazın kendisine ait olacağını tespit edilmesi talebinde bulunmuştur.

12. Mahkeme 11/4/2006 tarihinde davalı Kooperatif yönünden davanın reddine, davalı arsa sahibi yönünden ise davanın kabulüne karar vermiştir. Mahkeme, dava konusu taşınmazda inşa edilen binada arsa sahibine düşen 18 numaralı bağımsız bölümün başvurucuya ait olacağını tespitine karar vermiştir. Mahkemeye göre henüz kat irtifakı kurulmayıp taşınmaz arsa sahipleri adına kayıtlı olduğuna göre satış vaadi sözleşmesinde arsa sahiplerine düşen yükümlülükler yerine getirilmemiştir. Başvurucu da arsa sahibi M.Y. ile arasındaki satış vaadi sözleşmesine göre şahsi hak talebinde bulunabilir. Kararda ayrıca, bağımsız bölümün başvurucu tarafından tasarruf edildiği tespitine de yer verilmiştir. Kararın gerekçesinde, bu taşınmazda henüz kat irtifakının kurulmadığı ve satış vaadi sözleşmesinde de uyumsuzluk konusu bağımsız bölüme ilişkin arsa payının belirtilmediği vurgulanmış; bu sebeple ancak tespite karar verilebileceği açıklanmıştır. Anılan hüküm 1/6/2006 tarihinde kesinleşmiştir.

13. Başvurucunun talebi üzerine Odunpazarı Tapu Müdürlüğünce 1/7/2009 tarihinde anılan taşınmazın tapu kaydının beyanlar hanesinde tescile yönelik kesinleşmiş mahkeme kararının bulunduğu belirtilmiştir. Beyanlar hanesinin ilgili kısmı şu şekildedir:

"..Eskişehir 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2006/43-2006/104 Esas ve Karar sayılı mahkeme kararı ile 6/4/1999 tarih 1537 yevmiye numaralı satış vaadi sözleşmesi neticesinde A Blok 4. Kat 18 Nolu Bağımsız Bölüm İLYAS YILMAZ'a aittir."

C. Haciz ve Satış Süreci

14. Taşbaşı Vergi Dairesi Müdürlüğünün (Vergi Dairesi) yazısı üzerine söz konusu taşınmazın tapu kaydına M.Y.nin payı yönünden 12/9/1997 tarihinde haciz şerhi tescil edilmiştir. Borç miktarı 1.310.000.000 TL olarak gösterilmiştir. Yine Vergi Dairesinin talebiyle 16/1/1998 tarihinde 910.264.000 TL borç üzerinden M.Y.nin payı yönünden bir haciz şerhi daha tescil edilmiştir.

15. Vergi Dairesi 3/4/2009 tarihinde M.Y. ye ait taşınmazın satışa çıkarıldığını başvurucuya bildirmiştir. Yazının ekinde yer alan satış şartnamesinde, taşınmaz üzerinde başvurucu lehine satış vaadi sözleşmesi bulunduğu açık olarak belirtilmiştir. Ancak şartnamede taşınmazın satışının tüm haciz ve rehinlerden arınmış

olarak yapılacağı ifade edilmiştir. Şartnameye göre 608/2400 pay; ihale alıcısı tarafından tapuya tescil ettirildikten sonra önceki malik ile Kooperatif arasında düzenlenen sözleşme şartları aynı kalmak suretiyle yeniden düzenlenecek, bu payı alan kişi 17 ve 18 numaralı bağımsız bölümlere sahip olacaktır.

16. Vergi Dairesi, satış işleminin açık artırma suretiyle yapılmasına karar vermiştir. Uyuşmazlık konusu taşınmaz payı Satış Komisyonunca 22/12/2014 tarihinde yapılan ihale sonucu 153.000 TL (yeni TL) bedelle üçüncü kişilere satılmıştır.

D. Vergi Davası Süreci

17. Başvurucu, taşınmazın satış işleminin yürütmesinin durdurulması ve iptali istemiyle Vergi Dairesi aleyhine 8/4/2009 tarihinde Eskişehir 1. Vergi Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır. Başvurucu dava dilekçesinde, satış vaadi sözleşmesi kapsamında yargı kararıyla mülkiyetinin kendisine ait olduğu tespit edilen taşınmaza yönelik olarak Vergi Dairesince yapılan satış ilanı, şartname ve öncesindeki işlemlerin hukuka aykırı olduğunu öne sürmüştür.

18. Mahkeme 22/4/2009 tarihinde yürütmenin durdurulmasına karar vermiş, davalı Vergi Dairesinin itirazı Eskişehir Bölge İdare Mahkemesince 12/5/2009 tarihinde reddedilmiştir.

19. Mahkeme 8/7/2009 tarihinde dava konusu satış işleminin iptaline karar vermiştir. Kararın gerekçesinde, 18 numaralı bağımsız bölümün başvuru tarafından satın alındığı ve yargı kararıyla bu dairenin başvurucuya ait olduğunun tespit edildiği belirtilmiştir. Ayrıca mahkeme kararlarına uyanın zorunlu olduğu vurgulanarak hükmün başvurucuya ait olduğu saptanan bağımsız bölümün arsa sahibi M.Y.nin vergi borçlarından ötürü haczedilemeyeceği kabul edilmiştir.

20. Danıştay Dördüncü Dairesi (Daire) 30/5/2012 tarihinde temyiz edilen hükmün bozulmasına karar vermiştir. Daire özellikle Vergi Dairesince haczin yapıldığı tarihte taşınmazın M.Y. adına tescilli olduğuna ve bu tarihte tapu kaydında herhangi bir satış vaadi sözleşmesi şerhinin de bulunmadığına vurgu yapmıştır. Daireye göre hacizli olarak satış vaadi sözleşmesine konu edilen taşınmazın üzerindeki haczin kaldırılmadığı veya yargı kararıyla iptal edilmediği dikkate alındığında kamu alacağının tahsili amacıyla taşınmazın satışı mümkündür.

21. Daire ayrıca adli yargıda tapu iptali ve tescil istemiyle açılan davanın sonuçlarına da değinmiştir. Bu bağlamda 18 numaralı bağımsız bölümün başvurucuya ait olduğunun tespit edilmiş olmasının sözleşmenin tarafları arasında ileride özel hukuk kapsamında ortaya çıkabilecek ihtilaflar yönünden sonuç doğuracağı kabul edilmiştir. Daire sonuç olarak dava konusu işlem tarihi itibarıyla mülkiyette bir değişiklik yapmayan söz konusu Mahkeme kararının da taşınmaz malikinin vergi borcunun cebren tahsili amacıyla satışına ilişkin işleme hukuken bir engel teşkil etmediğini açıklamıştır. Daire son olarak satışın yapılabilmesi için gerekli diğer koşulların ilk derece mahkemesi tarafından değerlendirilmesi lüzumuna değinmiştir.

22. Başvurucunun karar düzeltme istemi Daire tarafından 12/3/2013 tarihinde reddedilmiştir. Bozma ilamına uyan Mahkeme 11/4/2013 tarihinde davanın reddine karar vermiştir.

23. Temyiz edilen hüküm Dairenin 16/9/2013 tarihli kararıyla onanmıştır. Daire karar düzeltme isteminin de 27/11/2014 tarihinde reddine karar vermiştir.

24. Nihai karar, başvuru vekiline 28/1/2015 tarihinde tebliğ edilmiştir.

25. Başvuru 2/2/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. Mevzuat Hükümleri

a. Satış Vaadi Sözleşmesiyle İlgili Mevzuat Hükümleri

26. Başvuruya konu olay tarihi itibarıyla yürürlükte olan 22/4/1926 tarihli ve 818 sayılı mülga Borçlar Kanunu'nun 22. maddesi şöyledir:

"Bir akdin ileride inşa edilmesine dair yapılan mukavele muteberdir.

Kanun iki tarafın menfaatleri için bu akdin sıhhatini bir nevi şekle riayet etmeğe tabi kıldığı takdirde, bu şekil o akdin yapılması taahhüdüne de tatbik olunur."

27. 818 sayılı mülga Kanun'un 96. maddesi şöyledir:

"Alacaklı hakkını kısmen veya tamamen istifa edemediği takdirde borçlu kendisine hiç bir kusurun isnat edilemeyeceğini ispat etmedikçe bundan mütevellit zararı tazmine mecburdur."

28. 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 29. maddesi şöyledir:

"Bir sözleşmenin ileride kurulmasına ilişkin sözleşmeler geçerlidir.

Kanunlarda öngörülen istisnalar dışında, önsözleşmenin geçerliliği, ileride kurulacak sözleşmenin şekline bağlıdır."

29. 6098 sayılı Kanun'un 112. maddesi şöyledir:

"Borç hiç veya gereği gibi ifa edilmese borçlu, kendisine hiçbir kusurun yüklenemeyeceğini ispat etmedikçe, alacaklının bundan doğan zararını gidermekle yükümlüdür."

30. 22/12/1934 tarihli ve 2644 sayılı Tapu Kanunu'nun 26. maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları şöyledir:

"Noterlik Kanununun 44 üncü maddesinin (B) bendi mucibince noterler tarafından tanzim edilen gayrimenkul satış vadi sözleşmeleri ile arsa payı karşılığı inşaat sözleşmeleri de taraflardan biri isterse gayrimenkul siciline şerh verilir.

Şerhten itibaren beş yıl içinde satış yapılmaz veya irtifak hakkı tesis ve tapuya tescil edilmese işbu şerh tapu sicil müdürü veya tapu sicil görevlileri tarafından re'sen terkin olunur."

b. Medeni Kanun Hükümleri

31. 4/4/1926 tarihli ve 743 sayılı mülga Türk Kanunu Medenisi'nin 633. maddesi şöyledir:

"Gayrimenkul mülkiyetini iktisap için tapu sicilline kayıt şarttır. Bununla beraber işgal, miras, istimlâk, cebri icra tarikleriyle veya mahkeme ilâmı ile bir gayrimenkulu iktisap eden kimse tescilden evvel dahi ona malik olur. Fakat tescil merasimi ikmal edilmedikçe temlik tasarrufla bulunamaz."

32. 743 sayılı mülga Kanun'un 928. maddesi şöyledir:

"Tapu sicilli alenidir. Alâkası olduğunu ispat eden herkes, kendisince ehemmiyeti olan başlıca sayıfaların evrakı müsbitesile birlikte tapu sicili memurlarından biri huzurunda kendisine irae edilmesini yahut bunların birer suretlerinin verilmesini isteyebilir. Kimse, tapu sicilinde mukayyet olan bir keyfiyetin kendisine meçhul olduğu yolunda bir iddia dermeyan edemez."

33. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 705. maddesi şöyledir:

"Taşınmaz mülkiyetinin kazanılması, tescille olur."

Miras, mahkeme kararı, cebri icra, işgal, kamulaştırma hâlleri ile kanunda öngörülen diğer hâllerde, mülkiyet tescilden önce kazanılır. Ancak, bu hâllerde malikin tasarruf işlemleri yapabilmesi, mülkiyetin tapu kütüğüne tescil edilmiş olmasına bağlıdır."

34. 4721 sayılı Kanun'un 1020. maddesi şöyledir:

"Tapu sicili herkese açıktır."

İlgisini inanılır kılan herkes, tapu kütüğündeki ilgili sayfanın ve belgelerin tapu memuru önünde kendisine gösterilmesini veya bunların örneklerinin verilmesini isteyebilir."

Kimse tapu sicilindeki bir kaydı bilmediğini ileri süremez."

35. 4721 sayılı Kanun'un 1023. maddesi şöyledir:

"Tapu kütüğündeki tescile iyiniyetle dayanarak mülkiyet veya bir başka aynı hak kazanan üçüncü kişinin bu kazanımı korunur."

c. Vergi Borcu Sebebiyle Haciz ve Satışa İlişkin Mevzuat

Hükümleri

36. 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un 62. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Borçlunun, mal bildiriminde gösterilen veya tahsil dairesince tesbit edilen borçlu veya üçüncü şahıslar elindeki menkul malları ile gayrimenkullerinden, alacak ve haklarından amme alacağına yetecek miktarda tahsil dairesince haczolunur."

37. 6183 sayılı Kanun'un 88. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Her türlü gayrimenkul malların, gemilerin haczi sicillerine işlenmek üzere haciz keyfiyetinin tapuya veya gemi sicillerinin tutulduğu daireye tebliğ edilmesi suretiyle yapılır. ..."

2. Yargı Kararları

38. Yargıtay 14. Hukuk Dairesinin 24/9/2013 tarihli ve E.2013/3899, K.2013/12130 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"Kısaca tanımlamak gerekirse haciz, kesinleşmiş icra takibinin konusu olan bir alacağın ödenmesini teminen borçluya ait ve haczi kabil bulunan mallara alacaklının icra müdürlüğü aracılığı ile el koymasudur. İcra İflas Kanunu'nun 91. maddesi hükmü gereğince gayrimenkulün haczi ile takip konusu borç ve eşya arasında kurulan ilişki Türk Medeni Kanunu'nun 1010. maddesi uyarınca tapu kütüğüne şerh verilmekle de sonradan üçüncü kişilere karşı ileri sürülebilir hale gelir.

Ne var ki; yargılama konusu yapılmış ve sonucunda mülkiyet aktarımına karar verilmesi muhtemel taşınmazlar hakkında verilen ihtiyati tedbir kararları bu kararların tapu siciline işlendiği tarihten itibaren üçüncü kişiler için de alenilik oluşturur ve artık kayda verilen şerhten itibaren mülkiyet aktarımına engel teşkil ettikleri gibi, kayıt malikinin borcundan ötürü ihtiyati haciz ya da icra-i haciz alacaklıları için de hüküm ifade ederler. Gerçekten de, TMK'nın 1020. maddesi hükmü gereğince "tapu sicilinin açıklığı prensibi" uyarınca tapuyla ilgili işlem yapan herkesin kaydı araştırması halin icabı ve hayatın olağan akışı gereği olduğundan hiç kimse tapu sicilindeki bu kaydı bilmediğini ileri süremez.

...

Hal böyle olunca, davacılar yargılama sonuna kadar dava konusu taşınmazlar üzerindeki haklarını tedbir kararı ile geçici koruma altına almışlar, taşınmazlar üzerinde malik tarafından yapılan tasarruflarda veya malik aleyhine yapılacak icrai işlemlerde işlemin muhatabı üçüncü kişilerin TMK'nın 1023. maddesi korumasından yararlanmalarının önüne geçmişlerdir. Tapudaki tedbir kararları nedeniyle davalı olan haciz alacaklıları karine olarak kötüniyetli kabul edilir ve aksini ancak davalılar kanıtlayabilir. Yukarıda sözü edilen 'tapu sicilinin açıklığı prensibi' de nazara alındığında, ihtiyati tedbir şerhlerinden sonra konulan haciz şerhleri nedeniyle lehtarlarının anılan 1023. madde korumasından yararlanacağından söz etmek mümkün değildir."

39. Yargıtay 14. Hukuk Dairesinin 13/7/2010 tarihli ve E.2010/4890, K.2010/8228 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

"Kısaca tanımlamak gerekirse haciz, kesinleşmiş icra takibinin konusu olan bir alacağın ödenmesini teminen borçluya ait ve haczi kabil bulunan mallara alacaklının icra müdürlüğü aracılığı ile el koymasudur. İcra İflas Kanununun 91.maddesi hükmü gereğince gayrimenkulün haczi ile takip konusu borç ve eşya arasında kurulan ilişki Türk Medeni Kanununun 1010.maddesi uyarınca tapu kütüğüne şerh verilmekle de sonradan üçüncü kişilere karşı ileri sürülebilir hale gelir.

Eldeki davada da, dava konusu taşınmazın tapu kaydına 13.12.2007 ve 22.08.2007 tarihlerinde haciz şerhi işlenmiştir. Bu durumda, davalı alacaklıların bu hakkını taşınmazın mülkiyetini sonradan kazanan kişilere

karşı da ileri sürebilme olanağı elde ettiğinden söz edilebilir. Ancak, burada şerhin korumasından davalının yararlanmasını engelleyecek bir durum söz konusudur. Şöyle ki, şerh konulduğu tarihte taşınmazın mülkiyeti davalı olup bu dava nedeniyle de taşınmazın tapu kaydına ihtiyati tedbir şerhi işlenmiştir.

Yargılama konusu yapılmış ve sonucunda mülkiyet aktarımına karar verilmesi muhtemel taşınmazlar hakkında verilen ihtiyati tedbir kararları bu kararların tapu siciline işlendiği tarihten itibaren üçüncü kişiler için de ahenlik oluşturur ve artık kayda verilen şerhten itibaren mülkiyet aktarımına engel teşkil ettikleri gibi, kayıt malikinin borcundan ötürü ihtiyati haciz ya da icra-i haciz alacaklıları için de hüküm ifade ederler. Gerçekten de; Türk Medeni Kanununun 1020. maddesi hükmü gereğince “tapu sicilinin açıklığı prensibi” uyarınca tapuyla ilgili işlem yapan herkesin kaydı araştırması halin icabı ve hayatın olağan akışı gereği olduğundan hiç kimse tapu sicilindeki bu kaydı bilmediğini ileri süremez.

Davaya konu olayda, davacı dava konusu taşınmazın tapu kaydının iptali için haciz şerhine konu alacakların borçlusu Cevdet Erdem aleyhine tapu iptali ve tescil davası açmış ve mahkemece verilen ihtiyati tedbir kararı taşınmazın tapu kaydına 20.09.2005 tarihinde 15973 yevmiye numarası ile işlenmiştir. Böylece davacı yargılama sonuna kadar dava konusu taşınmaz üzerindeki haklarını tedbir kararı ile geçici koruma altına almıştır. Sonuç olarak, ihtiyati tedbir şerhinin tapu kaydına işlenmesinden sonra haciz konulduğundan davacı Türk Medeni Kanununun 1020 maddesinin koruması altında olup, davalılar karine olarak kötüniyetli kabul edilir ve bunun aksini ancak davalıların kanıtlanması gerekir. "

B. Uluslararası Hukuk

40. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatlarında vergi yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahaleler, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne (Sözleşme) ek 1 No.lu Protokol'ün birinci maddesinin ikinci paragrafında öngörülen mülkiyetin kullanımının kontrolüne ilişkin üçüncü kural kapsamında değerlendirilmektedir. Mahkemeye göre bu paragrafta yer alan kural, taraf devletlere vergi koyma ve vergilerin ödenmesini sağlamak için gerekli gördüğü kanunları çıkarma konusunda açık bir yetki tanımaktadır (*Gasus Dosier-und Fördertechnik GmbH/Hollanda*, B. No: 15375/89, 23/2/1995, § 59).

41. AİHM, vergi yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin öncelikle yeterince ulaşılabilir ve belirli bir hukuka dayalı olması gerektiğini belirtmektedir (*Lithgow ve diğerleri/Birleşik Krallık* [GK], B. No: 9006/80, 9262/81, 9263/81, 9265/81, 9266/81, 9313/81, 9405/81, 8/7/1986, § 110). AİHM içtihatlarına göre vergilerin konulması ve ödenmesi için gerekli tedbirlerin alınması şeklindeki bir müdahale, kamunun yararı ile bireyin temel haklarının korunmasının gereklilikleri arasındaki adil dengeyi sağlamalıdır. AİHM, üçüncü kural için de geçerli olan ve Sözleşme'ye ek 1 No.lu Protokol'ün birinci maddesinin yapısında yer alan bu dengenin sağlanması için müdahalede kullanılan araçlar ile takip edilen meşru amaç arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunması gerektiğini ifade etmektedir. AİHM, vergilendirme alanında makul bir temelden uzaklaşmamak kaydıyla taraf devletlerin geniş bir takdir yetkisi olduğunu kabul etmektedir (*Gasus Dosier-und Fördertechnik GmbH/Hollanda*, § 60; *Azienda Agricola Silverfunghi S.A.S. ve diğerleri/İtalya*, B. No:

48357/07, 52677/07, 52687/07, 52701/07, 24/6/2014, §§ 102, 103; *The National&Provincial Bulding Society, The Leeds Permanent Building Society ve The Yorkshire Building Society/Birleşik Krallık*, B. No: 21319/93, 21449/93, 21675/93, 23/10/1997, § 80).

42. AİHM ayrıca, vergi borcunun ödenmemesi nedeniyle borçlunun mallarının haczedilmesi ve satılması dâhil çeşitli tedbirlerin alınması bakımından kamu makamlarının geniş bir takdir yetkisi olduğunu kabul etmektedir (*Gasus Dosier-und Fördertechnik GmbH/Hollanda*, §§ 59, 60, 68; *Lindkvist/Danimarka* (k.k.), B. No: 25737/94, 9/9/1998).

43. Mülkiyeti muhafaza kaydıyla satılan malın vergi borcu nedeniyle haczi şikâyeti hakkındaki *Gasus Dosier-und Fördertechnik GmbH/Hollanda* (Aynı kararda bkz. §§ 60-74) kararında AİHM, iç hukukta öngörülen başvurunun alabileceği tedbirleri de dikkate alarak müdahalenin ölçülü olduğuna karar vermiştir. Yine *Lindkvist/Danimarka* kararında da benzer şekilde başvurunun araçları ile banka hesaplarına vergi borçları nedeniyle haciz konularak mal varlığının satılmasının hukuka dayalı olup içerdiği meşru amaç ile karşılaştırıldığında ölçülü olduğu kabul edilmiştir.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

44. Mahkemenin 22/3/2018 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

45. Başvurucu, satış vaadi sözleşmesine dayalı olarak mülk olarak edindiği taşınmazın buna dair yargı kararına rağmen Vergi Dairesince kamu alacağının tahsili kapsamında ihale yoluyla üçüncü kişilere satıldığından yakınmaktadır. Başvurucu, satış işleminin iptali için açılan davada itiraz ve savunmaları dikkate alınmadığı için adil yargılanma hakkının; taşınmazından yapılan satış yüzünden yoksun kaldığı için de mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

46. Bakanlık görüşünde, olayda kat irtifakının kurulamamış olması ve cebri icra yoluyla söz konusu bağımsız bölümün satıldığı gözönüne alındığında vaat borçlusu tarafından edimin yerine getirilmesi olanağının bulunmadığı belirtilmiştir. Bu kapsamda başvurunun imkânsızlık nedeniyle ifanın yerine getirilmemesi sonucunda meydana gelen zararını vaat borçlusundan tazmin edebileceğine ilişkin hukuk yoluna dikkat çekilmiştir. Ayrıca derece mahkemeleri kararlarının keyfi olmadığı ve bariz bir takdir hatası da içermediği vurgulanmıştır.

47. Başvurucu; cevap dilekçesinde olayda ifa imkânsızlığının bulunmadığını, kesinleşmiş mahkeme kararıyla mülkün mevcut olduğunun tespit edildiğini, buna rağmen dairenin kamu makamlarınca satışına izin verilmesinin keyfi olduğunu ifade etmiştir.

B. Değerlendirme

48. Anayasa'nın "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

49. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağılı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucu, mülkiyet hakkının ihlali iddiası yanında ayrıca yargı kararının uygulanmaması, derece mahkemelerince savunma ve itirazlarının değerlendirilmemesi sebebiyle adil yargılanma hakkının da ihlal edildiğini ileri sürmektedir. Ancak başvurunun satış vaadi sözleşmesine dayalı olarak edildiğini belirttiği taşınmazın vergi borcu nedeniyle haczedilerek satılması yönündeki temel şikâyetinin mülkiyet hakkının ihlali iddiasıyla ilgili olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle başvurunun bütün şikâyetleri mülkiyet hakkının ihlali iddiası kapsamında değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

50. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

51. Anayasa'nın 35. maddesi kapsamındaki mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri süren başvuru, böyle bir hakkın varlığını kanıtlamak zorundadır (*Cemile Ünlü*, B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26). Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Bu bağlamda, mülk olarak değerlendirilmesi gerektiğinde kuşku bulunmayan menkul ve gayrimenkul mallar ile bunların üzerinde tesis edilen sınırlı aynı haklar ve fikrî hakların yanı sıra icrası kabil olan her türlü alacak da mülkiyet hakkının kapsamına dâhildir (*Mahmut Duran ve diğ.eri*, B. No: 2014/11441, 1/2/2017, § 60).

52. Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkı mevcut mal, mülk ve varlıkları koruyan bir güvencedir. Bir kişinin hâlihazırda sahibi olmadığı bir mülkün mülkiyetini kazanma hakkı -kişinin bu konudaki menfaati ne kadar güçlü olursa olsun- Anayasa'yla korunan mülkiyet kavramı içinde değildir. Bu hususun istisnası olarak belli durumlarda bir "ekonomik değer" veya icrası mümkün bir "alacağı" elde etmeye yönelik "meşru bir beklenti" Anayasa'da yer alan mülkiyet hakkı güvencesinden yararlanabilir. Meşru beklenti; makul bir şekilde ortaya konmuş icra edilebilir bir alacağın doğurduğu, ulusal mevzuatta belirli bir kanun hükmüne veya başarılı olma ihtimalinin yüksek olduğunu gösteren yerleşik bir yargı içtihadına dayanan, yeterli somutluğa sahip nitelikteki bir beklentidir (*Kemal Yeler ve Ali Arslan Çelebi*, B. No: 2012/636, 15/4/2014, §§ 36, 37).

53. Somut olayda başvurunun açtığı tapu iptali ve tescil davasında derece mahkemeleri satış vaadi sözleşmesine dayalı olarak uyumsuzluk konusu 18 numaralı bağımsız bölümün mülkiyetinin başvurucuya ait olacağını tespit etmiştir. Dolayısıyla kararın yalnızca ileriye dönük bir tespite ilişkin olduğu ve tapu sicilinde mevcut durum itibarıyla herhangi bir değişikliğe yol açılmadığı görülmektedir. 4721 sayılı Kanun'un 705. maddesinin birinci fıkrasına göre taşınmaz mülkiyeti, kural olarak tescille kazanılır. Ayrıca aynı maddenin ikinci fıkrasında yazılı hâllerde tescilden önce mülkiyetin kazanılması mümkün olabilir.

54. Bu açıklamalar ve mevzuat hükümleri karşısında adli yargıda görülen dava sonucu uyuşmazlık konusu bağımsız bölümün mülkiyetinin başvuru tarafından edinildiği söylenemez. Bununla birlikte Asliye Hukuk Mahkemesinin bu bağımsız bölümün mülkiyetinin başvuruca ait olacağı yönündeki tespit hükmü dikkate alındığında başvuruca söz konusu bağımsız bölümün mülkünü edinme hususunda somut bir temele dayalı meşru bir beklentisinin olduğu açıktır. Ayrıca yine satış vaadi sözleşmesine göre başvuruca ödemiş bedel ve hak ettiği edimler de bu kapsamda dikkate alınmalıdır. Bu sebeple başvuruca Anayasa'nın 35. maddesi kapsamında korunması gereken bir menfaatinin bulunduğu kuşkusuzdur.

b. Müdahalenin Varlığı ve Türü

55. Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarında; vergi ve benzeri yükümlülükler ile sosyal güvenlik prim ve katkılarını belirlemeye, değiştirmeye ve bunların ödenmesini güvence altına almaya yönelik müdahalelerin taşıdığı amaçlar dikkate alındığında devletin mülkiyetin kamu yararına kullanımını kontrol veya düzenlemesi yetkisi kapsamında incelenmesi gerektiği kabul edilmiştir (*Arif Sarıgül*, B. No: 2013/8324, 23/2/2016, § 50; *Narsan Plastik San. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2013/6842, 20/4/2016, § 71). Başvuruya konu olayda uyuşmazlık konusu bağımsız bölümün yer aldığı taşınmaz payı, bağımsız bölümü başvuruca satacağını vadeden tapu kayıt malikinin vergi borcu sebebiyle haczedilerek satılmıştır. Dolayısıyla başvuruca mülkiyet hakkına müdahale edildiği kuşkusuz olup vergi borcu nedeniyle taşınmazın satışı şeklindeki müdahalenin mülkiyetin kullanılmasının kontrolü veya düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelenmesi gerekmektedir.

c. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

56. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

“Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

57. Anayasa'nın 35. maddesinde mülkiyet hakkı sınırsız bir hak olarak düzenlenmemiş, bu hakkın kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılabilmesi öngörülmüştür. Mülkiyet hakkına müdahalede bulunulurken temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Anayasa'nın 13. maddesinin de gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Dolayısıyla mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için müdahalenin kanuna dayanması, kamu yararı amacı taşıması ve ayrıca ölçülülük ilkesi gözetilerek yapılması gerekmektedir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 62).

i. Kanunilik

58. Mülkiyet hakkına yönelik müdahalelerde ilk incelenmesi gereken ölçüt, kanuna dayalı olma ölçütüdür. Bu ölçütün sağlanmadığı tespit edildiğinde diğer ölçütler bakımından inceleme yapılmaksızın mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna varılacaktır. Müdahalenin kanuna dayalı olması, iç hukukta müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabilir ve öngörülebilir kuralların bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.* [GK], B. No: 2014/6192, 12/11/2014, § 44).

59. Somut olayda 6183 sayılı Kanun'un 62. maddesinin birinci fıkrasında amme alacaklarının tahsili amacıyla borçlunun mallarının haczedilebileceği öngörülmüş, 88. maddesinde de taşınmaz malların haczine ilişkin esaslar düzenlenmiştir. Ayrıca bu Kanun'un 90. maddesinde taşınmazların satış komisyonlarınca açık artırma ile satılacağı ve 99. maddesinde de satış komisyonu tarafından yapılan ihale sonucu alıcının taşınmazın mülkiyetini iktisap etmiş olacağı hüküm altına alınmıştır. Bahsedilen Kanun hükümleri açık ve net ifadeler içermekte olup anlaşılabilir ve ulaşılabilir olduğunda da tereddüt bulunmamaktadır. Bu itibarla derece mahkemelerinin kararlarının dayandığı gerekçeler ile yukarıda belirtilen kanun hükümleri dikkate alındığında başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanunilik ölçütünü taşıdığı değerlendirilmiştir.

ii. Meşru Amaç

60. Anayasa'nın 13. ve 35. maddeleri uyarınca mülkiyet hakkı ancak kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilir. Kamu yararı kavramı, mülkiyet hakkının kamu yararının gerektirdiği durumlarda sınırlandırılması imkânı vermekle bir sınırlandırma amacı olmasının yanı sıra mülkiyet hakkının kamu yararı amacı dışında sınırlandırılmayacağını öngörerek ve bu anlamda bir sınırlama sınırı oluşturarak mülkiyet hakkını etkin bir şekilde korumaktadır (*Nusrat Kûlah*, B. No: 2013/6151, 21/4/2016, § 53).

61. Vergi borçlarının ödenmesi için gerekli tedbirlerin alınması ve bu kapsamda gerekli ve uygun araçların seçilmesinde kanun koyucunun geniş bir takdir yetkisi bulunmaktadır. Kişilerin kamuya olan borçlarının tahsili için yasal düzenlemeler yapılmış olup başvuruya benzer olay açısından kişinin kamuya olan borcunu süresi içinde ödememesi nedeniyle borcun tahsili amacıyla aracına haciz konulması ve ardından satılarak borcun tahsilinin kısmen veya tamamen sağlanmasında kamu yararı olduğu açıktır (*Gümüştöre İnşaat Ticaret ve Sanayi A.Ş.*, B. No: 2013/5016, 16/4/2015, § 58). Dolayısıyla somut olayda, vergi borçlarının süresinde ödenmemesi nedeniyle daha önce haczedilmiş olan uyumsuzluk konusu taşınmazın satışında kamu yararı mevcut olup müdahalenin meşru bir amaç taşıdığı kuşkusuzdur.

iii. Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

62. Son olarak kamu makamlarınca başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyle gerçekleştirilmek istenilen amaç ile bu amacı gerçekleştirmek için kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisinin olup olmadığı değerlendirilmelidir.

63. Ölçülülük ilkesi, “elverişlilik”, “gereklilik” ve “orantılılık” olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. “Elverişlilik” öngörülen müdahalenin ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, “gereklilik” ulaşılmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmamasının mümkün olmamasını, “orantılılık” ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2014/176, K.2015/53, 27/5/2015; E.2016/13, K.2016/127, 22/6/2016, § 18; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 38).

64. Ölçülülük ilkesi gereği kişilerin mülkiyet hakkının sınırlandırılması hâlinde elde edilmek istenen kamu yararı ile bireyin hakları arasında adil bir denge kurulması gerekmektedir. Bu adil denge, başvurunun şahsi olarak aşırı bir yükü katlandığının tespit edilmesi durumunda bozulmuş olacaktır. Müdahalenin ölçülülüğünü değerlendirirken Anayasa Mahkemesi, bir taraftan ulaşılmak istenen meşru amacın önemini ve diğer taraftan müdahalenin niteliğini, başvurunun ve kamu otoritelerinin davranışlarını da gözönünde tutarak başvurucuya yüklenen külfeti dikkate alacaktır (Arif Güven, B. No: 2014/13966, 15/2/2017, §§ 58, 60).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

65. Somut olayda vergi borcunun tahsili amacıyla uyumsuzluk konusu taşınmazın haczedilerek satılmasının ulaşılmak istenen kamu yararı amacını gerçekleştirmeye elverişli ve bu amaç doğrultusunda gerekli olduğu tartışmasızdır. Ancak bunun yanında müdahalenin orantılı olup olmadığı da değerlendirilmelidir.

66. Başvurucu ihtilafli taşınmazın kayıt maliki ile 26/5/1998 tarihinde satış vaadi sözleşmesi düzenlemiş ve bu sözleşmeye dayalı olarak açtığı davada Asliye Hukuk Mahkemesince bu taşınmazda inşa edilecek binadaki A Blok 4. Kat 18 numaralı bağımsız bölümün başvuruca ait olacağı tespit edilmiştir. Ancak vergi borcu nedeniyle Vergi Dairesince kayıt malikine düşecek olan söz konusu bağımsız bölüm haczedilerek üçüncü kişilere satılmıştır. Dolayısıyla başvurunun satış vaadi sözleşmesi çerçevesinde mülkiyetini edinme konusunda meşru beklenti elde ettiği bu taşınmazın Vergi Dairesince satılmasının başvuru açısından ağır bir külfete yol açtığı kuşkusuzdur. Üstelik bu satış, başvurunun değil kayıt malikinın vergi borcu nedeniyle yapılmıştır.

67. Ancak 4721 sayılı Kanun'un 1020. maddesine göre tapu sicili ilgisini inamlır kılan herkese açıktır. Aynı maddenin üçüncü fıkrasında da kimsenin tapu sicilindeki bir kaydı bilmediğini ileri süremeyeceği hüküm altına alınmıştır. Nitekim özel kişiler arasındaki uyumsuzluklar yönünden de Yargıtay, tapu kütüğüne şerh edilen ihtiyati haciz veya tedbir kararlarının sicile işlendiği tarihten itibaren üçüncü kişiler için alenilik oluşturduğunu kabul etmiştir. Yargıtay kararlarında "tapu sicilinin açıklığı" ilkesi gereğince tapuyla ilgili herkesin kaydını araştırmasının hâlin icabı ve hayatın olağan akışı gereği olduğundan kimsenin tapu sicilindeki bir kaydı bilmediğini ileri süremeyeceği belirtilmiştir (bkz. §§ 39, 40).

68. Başvuruya konu olayda da uyumsuzluk konusu taşınmazın tapu kaydına kayıt malikinın vergi borcu nedeniyle 11/9/1997 ve 15/1/1998 tarihlerinde haciz şerhleri konulmuştur. Dolayısıyla taşınmaza konulan haciz şerhleri, tapu siciline şerh edildiği bu tarihler itibarıyla üçüncü kişiler tarafından bilinebilir hâle gelmiştir. Başvurucuya bu taşınmazın satışı ise 26/5/1998 tarihli sözleşme ile vadedilmiştir. Bu sözleşme ancak 6/4/1999 tarihinde tapuya şerh edilebilmiştir. Buna göre satış vaadi sözleşmesi ile bu sözleşmenin tapuya şerh edildiği tarihlerin haciz şerhlerinin tarihlerinden daha sonra olduğu açıktır. Bu durumda öngörülebilir, erişilebilir ve belirli nitelikteki 4721 sayılı Kanun'un 1020. maddesi hükmündeki "tapu sicilinin açıklığı ilkesi" de dikkate alındığında başvurunun tapu sicilindeki haciz şerhlerini bilebilecek durumda olduğu kuşkusuzdur. Başvurucu bunun aksini gösterir herhangi bir olgu da gösterememiştir.

69. Dolayısıyla başvuruca, tapu sicilindeki haciz şerhlerine rağmen satış vaadi sözleşmesinin tarafı olduğundan dolayı sonradan bu haciz şerhlerine dayalı olarak

taşınmazın satılmasını öngörebilecek durumdadır. Diğer bir deyişle başvuru, taşınmazın satılması nedeniyle katlandığı külfete haciz şerhlerinin varlığına rağmen satış vaadi sözleşmesi düzenleyerek kendi kusuruyla yol açmıştır. Aksi takdirde yani haczin tapu siciline şerh edilmesinden sonra dahi iyi niyetin ortadan kalkmayacağı kabulü hâlinde bu defa haklı bir sebep de olmadan alacaklının menfaatleri ihlal edilmiş olur. Çünkü alacağın tahsiline ilişkin icra süreçleri, alacaklının ve borçlunun menfaatlerinin dengelenmesi için uygulanan usul nedeniyle belirli bir süre alabilmektedir. Zaten bu yüzden mal varlığının alacağın tahsil için ileride satılmasını güvence altına alabilmek amacıyla ihtiyati haciz şerhi müessesesi öngörüldüğü gibi satış sürecinde de öncelikle haciz usulü uygulanmaktadır. İcra sürecinden yararlanan kayıt maliklerince haciz konulan taşınmazların satılması durumunda haciz şerhlerini bilebilecek durumda olduğundan iyi niyetli kabul edilmeyen satın alan üçüncü kişilerin haklarının korunması alacakların tahsilini önemli ölçüde güçleştirir.

70. Elbette ki tapu sicilinde yer almayan bir haciz şerhinin bilinebilmesi çoğunlukla mümkün olmayacağı için böyle bir hacizden haberdar olmayan üçüncü kişilerin ilgili taşınmazlara yönelik hukuki işlem ve tasarruflarının korunması gerekir. Nitekim 4721 sayılı Kanun'un 1023. maddesinde de bu şekildeki iyi niyetli tasarrufların korunması öngörülmüştür. Ancak bunun aksine tapu siciline şerh edilerek herkes tarafından bilinebilir (aleni) kılınan kısıtlamalardan haberi olan üçüncü kişilerin ise bu kısıtlamalara rağmen tasarrufta bulunması hâlinde bunun sonuçlarına katlanması beklenir.

71. Nihayet orantılılık bağlamında değerlendirilebilecek bir diğer unsur ise somut olayda başvurucağın satış vaadi sözleşmesi kapsamındaki edimlerini yerine getirmeyen sözleşmenin karşı tarafından alacak veya tazminat talep ederek zararlarını giderebileceği bir dava yolunun da bulunuyor olmasıdır (bkz. §§ 28, 30).

72. Bu durumda olayda, başvurucağın satış vaadi sözleşmesi kapsamında yargı kararına dayalı olarak edinebilme yönünde meşru beklentisinin bulunduğu anlaşılan uyumsuzluk konusu taşınmaz, kayıt malikinin vergi borcu nedeniyle haczedilerek satılmıştır. Başvurucağın daha önce tapuya şerh edilmiş hacizlere rağmen satış vaadi sözleşmesinin tarafı olduğu ve ayrıca sözleşmenin diğer tarafına karşı dava açarak zararlarını giderebileceği dikkate alındığında özellikle müdahalenin sonucunun kendi kusurunun ağırlığı sebebiyle başvurucağın aşırı bir külfet yüklediği anlaşılmıştır. Sonuç olarak somut olay bakımından başvurucağın mülkiyet hakkının korunması ile kamunun yararı arasında olması gereken adil denge bozulmadığı için müdahale ölçülü bulunmuştur.

73. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

- A. Başvurunun KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,
- B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLMEDİĞİNE,
- C. Yargılama giderlerinin başvurucağın üzerinde BIRAKILMASINA,

D. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE
22/3/2018 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Recai AKYEL